

Støðan á Landssjúkrahúsinum er ikki ein lokal- men landskonflikt

Viðmerking

Sverre Midjord
skrivar

Ósemjan á landssjúkrahúsinum er sera álvarslig, og hon er ikki ein lokal konflikt, soleiðis sum kommunustýri í Suðurstreymi vilja gera tað til. Jú sjálvandi verða kommununar har skattamessiga raktar av tí, at sjúkrasystarnar eru farnar heim, at tað at fleiri fastlönt fara úr starvi, tað vil sjálfandi merkjast hjá kommununi í krónum, men tað er nú ikki tað, sum er avgerandi her.

Eg havi ein bangnan mistanka um, at hetta er bert ein partur av tí størri spariætlan, sum landstýrið hevur viðvíkjandi sjúkrahúsvirkinum, tí teir aftaná at hetta er framt, at sjúkrasystarnar eru farnar heim, kunnu siga, vit kunnu sagtans klára okkum við minni starvsfólki, soleiðis sum eisini lækni Jan Jespersen rói fram ímóti. Hesin tankin eigur ikki at vera hildin uttan fyrri tað, sum fer fram, og í stríðnum verður brúktur sjúklingurin, sum í veruleikanum er hjálparleysur, men hann kann brúkast.

Her er spurningur um røkt og rættindi, ikki bara krónur og ovur, og út frá hesum skilji eg væl støðuna hjá sjúkrasystrunum og eisini tað avgerð, sum tær hava tikið. Tær eru kroystar upp ein krók av maktgyrind teirra, sum sjálvir fingur skipað so fyrri, teir skuldu fyriskipa sína egnu kanning, fingur til uppgávu at kanna seg sjálfan, men her er vandi á ferð, tí Jan Jespersen lækni sigur, at tað er neyðugt hjá sjúkrahússtjóranum at hava læknlaga vegleiðing. Tað vil siga, at læknamir skulu hava Pál Weihe sitandi sum sín umboðsmann, og hann skal so ráðgeva Høgni Joensen stóra. Er hetta ikki eitt sindur bakvent? Læknin skal ráðgeva sjúkrahússtjóranum, sum helst skuldi staðfesta óheftur. Hvát er tað so, sum Pál Weihe skal ráðgeva í, í hvørjum málmum, má ein spyrja, er Høgni Joensen við, tá læknamir tilrættisleggja eina skurðviðgerð, ella hvát er tað, sum Pál Weihe skal ráðgeva í. Um eitt einkult mál, sum hevði

brúk fyrri læknlagari vegleiðing á skrivstovuni hjá sjúkrahússtjóranum, so skuldi væl borið til hjá honum at fingið eina óhefta vegleiðing frá landslæknanum, sum eisini hevur høli síni í sama bygningi í Sigmundargøtu sum sjúkrahússtjórin. Tí er tað óneyðugt við einum læknastríði, soleiðis sum eisini trivnaðarnevndin hevur mælt til í nýggju uppskotinum til sjúkrahúslóg. Tá nú verandi landstýrismaður heldur fast við eina bygnaðarbroyting, sum er tilmælt av læknastríði og sjúkrahússtjórn, har tær sum røkta sjúklingin verða hildnar uttan fyrri, tá má ein og hvør skilja støðuna hjá sjúkrasystrunum. Tær vilja við fullum rætti verja sínar skyldur yvir fyrri sjúklinginum á ein forsvarligan hátt. Tað kunna tær ikki við tí ætlan, sum nú stendur framman fyrri at fremjast, har teirra arbeiði sum er av størsta týdningi bæði aðrenn og aftaná viðgerð, av maktgyrind verður til einkis gjørt. Umboðið fyrri Verkamannafylkingina hevur sagt sína hugsan, og hon gongur ímóti tí, sum landstýrismaðurin hjá somu fylking tviheldur um. Kristian Magnussen vil hava framt tað, sum var samtykt av Trivnaðarnevndini, har broytingar vóru í uppskot.

Tað, sum var frammaliga í broytingunum, var, at læknastríðin var frásættur, men ósemja um, hvussu starvsfólkaviðurskiftini skuldu fremjast, hvør hevði ábyrgdina, Andreas Petersen ella Edmund Joensen, gjørdi tað, at her kom einki á skafði.

Nú er støðan tann, at landstýrismaðurin umsitandi málseki sjálvur avgerð, hvussu leikur skal fara fram, og hevur verandi landstýrismaður Axel Nolsøe væl í trá við samgongupolitikkinn heilt avgjørt tikið støðu ímóti sjúkrasystrunum, til fyrimunar fyrri hin partin, og sjálfvít um hann er vitandi um tað støðu, sum trivnaðarnevndin hevði viðvíkjandi læknastríðarbættinum og annars tað, sum skuldi fara fram. Tað er at vóna, at fólkaflokkurin, sum hevði eina greiða støðu hesum máli viðvíkjandi, meðan teir vóu í andstöðu, at teir ikki eru so vinglutir, at tað kann sigast »Fólkaflokkurin inn, Fólkaflokkurin úti«.

Tí ósemjan á Landssjúkrahúsinum er meira álvarslig, enn tann vanligi borgarin hugsar um, og eg havi ta meting, at hon frá landstýrisins síðu hevur tað siki, at teir við hesari ósemju í frið og náðum kunnu gera, hvat teimum lystir. Tí mugu sjúkrasystarnar fáa tann politiska

stuðul, sum tær hava brúk fyrri, og eg havi lagt merki til, at tað eru flokkar, sum hava givið sína tilsegn, og hon er neyðug, so at broytingarnar ikki vera smoygdar niður yvir Føroya fólk. Eisini mugu sjúkrasystarnar vera á varðhaldi, tí mín meting er at Føroya Landstýri á henda hátt fer at fremja sparitiltøk, har tær veiku og sjúku vera brúkt sum vápn, hartil fær Landstýrið stuðul,

ul frá teimum, sum vilja verja sítt kongaríki, at teir kunna sagtans arbeida uttan sjúkrasystrahjálp. Hetta er tann veruliga støðan, sjúklingurin verður brúktur fyrri at niðurgerða ein álvarsligan part av sjúkrarøktini, og hetta er á ov lágu stöðu. Tað er sjálfandi eisini vandamikið at tala ímóti hesum ætlanum, har høgðingarnir á Landssjúkrahúsinum bert hava eina ætlan, teir vilja

hava meira makt.

Landstýrismaðurin í sjúkrahúsmálum er komin í fokus, men við tað at hann hevur tikið støðu, er tað tørfert at koma aftur um aftur men víst kann til skriv frá umsjónarmonnunum á teimum trimum sjúkrahúsinum, dagfest 14. mars 1996, til Andreas Petersen, landstýrismann, sum kundi gjørt nakað við tað men læt málið liggja í landstýrinum.

Støðan á Landssjúkrahúsinum má loysast her og nú, hon er landsumfatandi og landskaðilig.

Sverre Midjord

Jane Hoydal, forkvinnu í Kvinnuhúsfelagnum, var fegin um, at taka ímóti teimum 10.000 krónum á kekkinum, sum Nicolina handaði henna vegna Kiwanis Rósan. (Mynd: Alvar Haraldsen)

Rætta eina hjálpandi hond

RANDI JACOBSEN

- Tá vit stuðla tiltøkum, hugsa vit fyrst og fremst um børnini. Vít halda, at tær í Kvinnuhúsfelagnum gera eitt megnar arbeiði fyrri at hjálpa kvinnum, sum ikki hava tað so gott heima, og harvið eisini børnunum, og tí valdu vit í ár aftur at stuðla teimum.

Tað sigur Nicolina Jacobsen, forseti í felagnum Kiwanis Rósan.

Á samkomu í felagnum týskvöldið fekk Jana Hoydal, forkvinnu í Kvinnuhúsfelagnum, handað ein kekk upp á 10.000 krónur til Kreppumistöðina.

Kiwanis Rósan er eitt altjóða kvinnufelag. Tvey Kiwanis feløg eru, eitt fyrri menn og eitt fyrri kvinnur.

Kiwanis Rósan er bara fimm á gamalt felag, men tær hava longu stuðlað fleiri tiltøkum.

Stuðulsstovan í Vági fekk í fjør 10.000 krónur frá teimum, og tær bæði Kiwanis felögin hava saman latið gávur, eitt nú tá skalvalopið var íslandi.

Í fjør fekk barnadeildin á Landssjúkrahúsinum frá Kiwanis Rósuni eitt eftiransingartöl til smábørn.

Fyrr í ár vórðu eisini 2.000 krónur latnar til herferðina, sum UNESCO er farið undir at beina fyrri trotinum á jodi hjá fólki í tilfaturkomnum londum.

Tvær ferðir áður hava Kiwanis Rósurnar latið Kreppumistöðini stuðul.

Jane Hoydal takkaði fyrri gávuna og greiddi frá arbeiðinum á Kreppumistöðini. Pengarnir koma væl við, tí tær hava fingið eina íbúð aftrat, har kvinnur, sum skjaka sær skjól í Kvinnuhúsinum, kunnu gista. Nóg av innbúgvinum, seingjar-klæðir o.á. á Kreppumistöðini er eisini so slitið nú, at tað krevur at verða útskipt.

Nicolina Jacobsen ger vart við, at tað ikki einans er Kiwanis Rósuni fyrri at takka, at henda peningagávan nú kundi latast.

Høvuðsintøkukeldan hjá Kiwanis Rósuni er bingo-spælið.

- Eg vil fegin takka øllum

teimum, sum koma á okkara bingo. Komu tær ikki, har ikki til at givið hesar gávur.

- Vít halda tað vera stutt-

ligt at rætta eina hjálpandi hond, har hon er kærkommin. Tað er eisini endamálið hjá okkum, sigur Nicolina Jacobsen.

BILLUTIR

Útvegast til
FLEST ALLAR
BILAR

Fa. BILLUTIR
Tlf. 21605 Fax. 21666

TRÆVERJA Tacklasyr

12 ltr.
789,-

BECKERS
MALING
N. Flensborggata 25 Tlf. 18181
Vit senda um alt landið

Hús til sølu

í Sørvági, um hóskaði boð fæst.

Tlf. 32744